

A JOGALKOTÁSI TÖRVÉNY TERVEZETÉNEK VÉLEMÉNYEZÉSE

2006. október 4.

A jelenleg hatályos, a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény hatályon kívül helyezése és új jogalkotási törvény hatályba léptetése a rendszerváltozás óta időről időre felmerül, de mindeddig csak odáig jutott a kérdés, hogy 2003-ban az igazságügy-miniszter törvényjavaslatot nyújtott be az Országgyűlésnek, amely a részletes vitánál elakadt. Ezt a javaslatot végül visszavonták a 2002-2006-os országgyűlési ciklus lezárultakor. Az 1987-ből származó törvény időszerűtlensége nem vitatható, az elavult rendelkezések mellett az is felrőható a számára, hogy nem felel meg a nyitott jogalkotás követelményének. A gyakori módosításokon átesett törvény helyett jogalkotási szempontból helyesebb lenne egy egységes szerkezetű, új törvény létrehozása.

A 2003-ban benyújtott törvényjavaslatot véleményeztük (továbbiakban: álláspont). A parlamenti választások után, idén májusban a www.miniszterelnok.hu-n felbukkant egy újabb jogalkotási törvény tervezet, ezt kívánjuk a következőkben véleményezni. A tervezet azon internetes oldal tanúsága szerint, amelyen megjelent, a következőket törekszik megvalósítani: az elavult rendelkezések elhagyása, a hatásvizsgálat kötelezővé tétele minden jogszabály előkészítésekor, valamint a jogalkotásban a szélesebb körű nyilvánosság bevonása, a véleményezési lehetőségek bővítése. A célunk az, hogy megvizsgáljuk, a tervezet miként valósítja meg e céljait, illetve, hogy mennyiben felel meg a nyitott jogalkotás követelményeinek.

A TERVEZETRŐL ÁLTALÁBAN

A tervezet koncepciójával egyetértünk, és véleményünk szerint az több előremutató rendelkezést tartalmaz, azonban több, általunk korábban már kifogásolt ponton nem lép előre.

Alapvetően elfogadhatatlannak tartjuk, hogy a miniszterelnök olyan új jogalkotási törvénytervezetet hoz nyilvánosságra, amely több ponton is visszalép a korábban nyilvános vitára bocsátott, többször is egyeztetett és az Országgyűlésen részletes vitáig jutó törvényjavaslat konszenzusos megoldásaitól.

A tervezet több ponton is szabályoz olyan kérdéseket, amelyekről az elektronikus információszabadságról szóló 2005. évi XC. törvény (Eitv.) már rendelkezik, de a tervezet nem rendelkezik e szabályok hatályon kívül helyezéséről. Így felmerül a kérdés, hogy ugyanazt a kérdést miért szabályozza két törvény egyidejűleg, illetve, azokon a pontokon, ahol nem teljesen egyezik a két törvény, melyik rendelkezéseit kell alkalmazni. Ez teljességgel ellentmond azon szabálynak, miszerint a szabályozás nem lehet párhuzamos, amit a tervezet, a 2003. évi törvényjavaslat, valamint a jelenleg hatályos jogalkotási törvény is kimond. A jogbiztonság elvének és követelményének sem felel meg olyan szabályozás, amely szerint ugyanazon viszonyokat párhuzamosan, két törvény is szabályozza. Azt javasoljuk, hogy a párhuzamosan szabályozott kérdéseket a jogalkotási törvényben szabályozzák, hiszen ennek módosítása kétharmados többséget igényel.

A tervezet komoly hiányossága, hogy nem mondja ki, hogy a jogszabálytervezetek közérdekű adatok. Ezt már a 2003. évi törvényjavaslat véleményezése során is kifogásoltuk, illetve ezt az adatvédelmi biztos is szorgalmazta korábban. Üdvözlendőnek tartjuk, hogy a tervezet bárki számára megismerhetővé tenné a jogszabálytervezeteket, és bárki számára biztosítaná a jogszabálytervezetek véleményezésének jogát, azonban annak egyértelmű kimondása, hogy ezek közérdekű adatok két ponton erősítené a jogalkotás nyilvánosságát. Egyrészt még egyértelműbbé tenné, hogy tervezetekhez való hozzáférést nem lehet leszűkíteni, ahhoz mindenkinek joga van, másfelől lehetőséget teremtené a nyilvánosságra vonatkozó szabályok kikényszerítésére.

A törvény szabályainak kikényszeríthetőségét segítené az is, ha rendelkezne arról, hogy mi történik abban az esetben, ha a jogszabály előkészítői nem tesznek eleget a jogalkotási eljárásra vonatkozó szabályoknak. Azt javasoljuk, hogy a tervezet tartalmazza azt, hogy kihez lehet panasszal fordulni, ha sérültek a jogalkotásra vonatkozó szabályok, illetve, hogy milyen következményei vannak ennek a magatartásnak. A hatályos jogalkotásról szóló törvény 43. §-a is rendelkezik arról, hogy jogszabály előkészítésére vagy a jogalkotási eljárásra vonatkozó szabályok megszegése esetén a Kormányhoz fordulhat a Legfelsőbb Bíróság elnöke, a legfőbb ügyész, a társadalmi szervezet vagy érdekképviselői szerv, igaz, szankciókról nem szól ez a törvényhely sem.

Az egész javaslatra vonatkozóan kifogásoljuk még, hogy a tervezet nem nevezi meg a jogalkotási eljárás során felmerülő egyes feladatok felelőseit. Ugyanígy nem nevezett meg felelősöket a törvényjavaslat sem, mint ahogy ezt az akkori álláspontunkban is kifogásoltuk, illetve az adatvédelmi biztos a 2003. évi törvényjavaslathoz benyújtott módosító javaslataiban szintén szorgalmazta a felelősök megnevezését. A felelősök megnevezése is a kikényszeríthetőséget szolgálná, ami a jogszabályok érvényesülésének alapvető feltétele. Azt gondoljuk, hogy amennyiben az adott jogszabály rendelkezéseit nem lehet érvényre juttatni, akkor sérül a jogbiztonság.

A tervezetből hiányoljuk, hogy nem foglalkozik azzal, miként érvényesül a nyitott jogalkotás elve Magyarország európai uniós jogalkotási tevékenységében. Gondolunk itt arra, hogy országunk részt vesz az Európai Unió különböző jogi aktusaira vonatkozó eljárásokban, azok megalkotásában. Ekképpen, amikor Magyarország önállóan vagy más tagállamokkal együtt kezdeményezi az Európai Bizottságnál egy-egy jogszabály megalkotását, vagy amikor Magyarország az Európai Tanács jogalkotási munkájában vesz részt, az mind olyan tevékenység, melyben a magyar állam jogalkotónak számít.

Márpedig, ha az állam jogot alkot, akkor ebben a körben is érvényesülnie kell a nyitott jogalkotásnak, a nyilvánosság és a társadalmi vita gyakorlatának.

A tervezet hiányosságai közé tartozik, hogy nem rendelkezik miniszteri jogalkotási tervről, amelynek a miniszter által megalkotandó rendeleteket kellene tartalmaznia. A tervezet szerint a Kormány jogalkotási terve csak a törvények és a kormányrendeletek előkészítése céljából készül. Azonban úgy gondoljuk, hogy a miniszteri rendeletekről szóló jogalkotási terv közzététele éppen úgy a Kormány nyitott jogalkotásra irányuló feladatai közé tartozik. Ezenfelül szükségesnek tartjuk a már megszületett jogszabályi koncepciók, előzetes tanulmányok, vizsgálatok közzétételét is. Ezt az okból tartjuk fontosnak, mert ez már a jogalkotás kezdetétől fogva előmozdítaná a nyitott jogalkotás érvényesülését, illetve így már a jogszabályszöveg megszületése előtt mérlegelhetné a jogalkotó a beérkezett véleményeket, ezzel is segítve a minden szempontból megfelelő normaszöveg születését. A vizsgálatok, tanulmányok közzétételével már a jogalkotás korai fázisában kialakulhatna szakmai vita az egyes jogszabályi megoldásokról, ami szintén elősegítené a társadalmi, gazdasági, jogi stb. körülményeknek megfelelő normaszöveg létrejöttét. Erről a területről ráadásul jelenleg teljesen ki vannak zárva a társadalmi és a szakmai szervezetek, a magyar állam álláspontja ezen ügyekben nem vagy csak igen nehezen ismerhető meg, de még a magyar országgyűlésnek is alig van rálátása arra, hogy a magyar kormány pontosan hogyan is képviseli az ország érdekeit.

Pozitívnak tartjuk, hogy a tervezet minden jogszabály előkészítése során kötelezővé teszi az előzetes hatásvizsgálatot. Ahogyan a javaslatához fűzött álláspontunkban kifejtettük, az előzetes és az utólagos hatásvizsgálat követelménye fontos része a minőségi jogalkotásnak.

Azt is előremutatónak tartjuk, hogy a tervezet az elektronikus közzététel fogalmát úgy határozza meg, hogy személyazonosítás nélkül, korlátozástól mentesen, díjmentesen való hozzáférhetővé és kimásolhatóvá tétel. Ez a meghatározás a közérdekű adatokhoz való hozzáférés elé nem állít indokolatlan akadályokat, az interneten való közzététel megkönnyíti mind az érdeklődők, mind a hivatal helyzetét, mert így csak egyszer kell feltölteni a honlapra a kérdéses információt. Mindemellet javasoljuk, hogy a törvényben rögzítsék, hogy költségtérítés ellenében, kérésre postai úton is legyen lehetőség a jogszabálytervezetekhez való hozzáférésre. Ezt azért tartjuk fontosnak, mert ma Magyarországon még nem eléggé elterjedt az internet ahhoz, hogy teljesen csak elektronikus útra tereljük a jogszabályokhoz való hozzáférés és véleményezés kérdését.

Üdvözöljük a tervezet azon újítását, hogy Önkormányzati Rendeletek Gyűjteményét tervez létrehozni. Valamint üdvözöljük azt, hogy a tervezet azt a már élő gyakorlatot megerősíti, hogy a nyilvántartásokban ne csak a jogszabály számára és címére, hanem annak szövegében is lehessen keresni.

A TERVEZETRŐL RÉSZLETESEN

3. §

Az elektronikus közzététel definíciójába szükségesnek tartjuk felvenni azt is, hogy az így közzétett dokumentumok legyenek sokszorosíthatóak, azaz nyomtathatóak. Különösen fontos ezt a rendelkezést is törvényben rögzíteni, mert az Eitv. ugyan szól a Magyar Közlöny többszörözésének lehetőségéről (Eitv. 12.§ (4)), de a valóságban a Magyar Közlöny elektronikus változatából sem kimásolni, sem kinyomtatni nem lehet szövegrészeket.

9. §

Indoklás híján sajnos, nem derül ki, hogy miért állapít meg a tervezet az önkormányzati rendeletek hatálybalépésére vonatkozóan eltérő szabályokat a többi jogszabálytól. A tervezet általában úgy rendelkezik, hogy a hatálybalépés napja egy naptári nap, vagy valamilyen jövőbeli esemény vagy feltétel bekövetkeztéhez kell azt kötni, míg önkormányzati rendelet esetében nem teszi lehetővé a hatálybalépést valamely jövőbeli esemény vagy feltétel bekövetkeztéhez kötni.

13.§

A szöveg pontosítása és az egyértelműség érdekében javasoljuk a paragrafus (2) bekezdésében a következő szövegrészt „Az Alkotmány 33. § (2) bekezdésében meghatározott rendelet” a következő szövegre cserélni „Az Alkotmány 33. § (2) bekezdése alapján hozott rendelet”.

17. §

Ez a paragrafus véleményünk szerint nem ad pluszt a 6. § (1) bekezdéséhez képest, és nem tartjuk indokoltnak a tervezet szövegét azonos tartalom megismétlésével növelni.

24. §

Javasoljuk, hogy a felsorolás tartalmazza azt is, hogy a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendelete mely jogszabályokkal nem lehet ellentétes.

34. §

Üdvözlendőnek tartjuk, hogy a tervezet minden jogszabályra előírja előzetes hatásvizsgálat lefolytatását. A hatásvizsgálat lefolytatását a szakminiszter feladatai közé sorolja a tervezet, ami felveti azt a kérdést, hogy például az önkormányzati rendeletek esetében ez miként valósulhat meg. Ugyanis nehezen tudjuk elképzelni, hogy a szakminiszter minden önkormányzati rendelet hatásvizsgálatának lefolytatásához kellő idővel, kapacitással és helyi viszonyok kellő ismeretével rendelkezne. A tervezet jelenlegi megoldásának elfogadása véleményünk szerint a hatásvizsgálat intézményének kiüresedését eredményezné, mert kellő ismeretek híján való lefolytatása nem segítené elő a szabályozni kívánt terület minél alaposabb megismerését, a lehető legjobb szabályozási forma megtalálását. Így azt javasoljuk, hogy a tervezetet módosítsák úgy, hogy a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendelete esetében az MNB illetékes osztálya folytassa le az előzetes hatásvizsgálatot, ne a szakminiszter. Az önkormányzati rendelet esetében azt tartanánk megfelelő megoldásnak, hogy azoknál az önkormányzatoknál, amelyeknek lakossága, képviselőinek száma, költségvetése meghalad egy a törvényben meghatározott értéket, a képviselő-testület illetékes bizottsága folytassa le a hatásvizsgálatot. Azonban bizonyos érték alatt az önkormányzatoktól nem lehet elvárni, hogy a hatásvizsgálatra

rendelkezzenek illetékes bizottsággal, így ebben az esetben azt javasoljuk, hogy a rendelet elfogadása előtt a képviselő-testület legyen köteles a részletes vizsgálatot lefolytatni. Evvel a módosítással a megfelelő szakértelemmel rendelkező személy vagy csoport folytatná le a hatásvizsgálatot, de nem róna a törvény teljesíthetetlen terhet az alacsony lélekszámú településekre.

35. §

A tervezet rendelkezései szerint a Kormány jogalkotási tervét az igazságügy-miniszter a Miniszterelnöki Hivatal vezetőjével együttesen terjeszti a Kormány elé, nem kell kikérnie semmilyen szervezet vezetőjének vagy miniszternek a véleményét a kérdésről. Ezt a megoldást nem tartjuk megfelelőnek a minőségi jogalkotás szempontjából, mert nem biztosít lehetőséget olyan személyeknek véleményük kifejtésére, akik a végrehajtótól függetlenek. Véleményünk szerint annak érdekében, hogy a törvény szellemisége, a nyitott jogalkotás e rendelkezésnél is érvényesüljön, a Kormánynak a jogalkotási tervét a jogszabályokhoz hasonló formában véleményezésre kellene bocsátania. Azt javasoljuk, hogy a tervezet módosuljon úgy, hogy a Kormány honlapján közzétett jogalkotási terv tervezetéről bárki véleményt nyilváníthasson a közzétételtől számított 15 napon belül. Javasoljuk, hogy ide is kerüljön be az a rendelkezés, miszerint az Igazságügyi és Rendészeti miniszter és a Miniszterelnöki Hivatal vezetője mérlegeli a véleményezők észrevételeit. A nyilvánvalóan alaptalan, ill. az Alkotmányba ütköző nem törvényalkotási tárgykörre vonatkozó észrevételek kivételével a beérkezett véleményeket tegyék közzé a Kormány honlapján, valamint az igazságügy-miniszter és a Miniszterelnöki Hivatal vezetője készítsen összefoglalót ezekről a véleményekről, melyek tartalmazzák az elutasítás indokait is az elutasított észrevételek esetében.

Nem értjük, hogy a paragrafus (4) bekezdéséből miért került ki az a rendelkezés, hogy a jogalkotási tervet a Magyar Közlöny mellett a Kormány honlapján is közzé kell tenni, amikor a tervezet a közzétételi kötelezettségnek valamennyi más esetben az elektronikus formáját rendeli el.

Javasoljuk még a paragrafus kibővítését a jogalkotási terv közzétételéért felelős személy megnevezésével, ahogyan azt a 2003. évi törvényjavaslattal kapcsolatosan az adatvédelmi biztos is javasolta. Javasoljuk, hogy a tervezet nevezze meg a feladat felelősét, mert ahogyan fent kifejtettük, ez a jogszabályok kikényszeríthetőségét segítené. Javasoljuk, hogy a közzétételről az igazságügy-miniszter gondoskodjon.

37. §

Javasoljuk, hogy a kodifikációs bizottság tagjainak névsora kerüljön fel a szakminisztérium honlapjára. A névsor nyilvánossága segíti a szakmai vitát, illetve növeli a bizalmat a szakmai munka iránt. Továbbá javasoljuk, hogy amennyiben a szakminiszter kodifikációs bizottságot alapít, legyen köteles meghatározni annak feladatát és az ennek elvégzésére nyitva álló határidőt.

38. §

Ahogy már utaltunk rá, a tervezet több helyen is párhuzamosan szabályozza ugyanazt a kérdést az elektronikus információszabadságról szóló 2005. évi XC. törvénnyel (Eitv.), de nem rendelkezik e törvény módosításáról. Ez történik a tervezet 38. § (2) és az Eitv. 9. § (2) bekezdése esetében is. A 2003. évi törvényjavaslat vitája során az Alkotmány- és Igazságügyi Bizottság elfogadta azt a módosító javaslatot, amely szerint „ha a közzétett törvénytervezet más törvény rendelkezései legalább egynegyedének módosítására irányul, akkor a módosítani kívánt törvényt a módosításokkal egységes szerkezetben szintén közzé kell tenni a honlapon”, ez egy harmadik változatot jelentene a tervezethez és az Eitv.-hez képest. Javasoljuk, hogy a tervezet és az Eitv. rendelkezéseinek párhuzamosságát szüntessék meg. Valamint javasoljuk, hogy a tervezet megoldása kerüljön be a törvénybe, mert egy törvény egyötödének módosulása esetén is komoly nehézséget okoz összeszedni az esetleges módosulás utáni szöveget, ez a rendelkezés megkönnyítené a jogalkalmazók dolgát.

41. §

A 2003. évi törvényjavaslathoz képest a tervezet jelen paragrafusának (1) bekezdése f, pontjából kimaradt az a rendelkezés, hogy a megyei és fővárosi önkormányzatok számára megküldi a szakminiszter a tervezetet és előterjesztést. Amennyiben a készülő önkormányzati reformmal való összhang miatt rendelkezik így a tervezet, akkor is szükségesnek tartjuk, hogy csak annak hatálybalépésével egyidejűleg maradjanak ki a véleményezési eljárásból a megszüntetni kívánt megyei és fővárosi önkormányzatok.

42. §

A 38.§-nál írtakhoz hasonló probléma merül fel a tervezet 42. § (1) és az Eitv. 9. § (1) bekezdése között. Javasoljuk, hogy a tervezet és a törvény rendelkezéseinek párhuzamosságát szüntessék meg.

Üdvözlendőnek tartjuk ugyanakkor, hogy a tervezet az említett (1) bekezdésben meghatározza, mikor kell elektronikusan közzé tenni a jogszabálytervezetet és a tartalmi összefoglalást. Ugyanakkor ez esetben is javasoljuk, hogy a tervezet nevezze meg a feladat felelősét, javaslatunk szerint ez a minisztériumot vezető miniszter legyen.

Ugyanezen paragrafus (3) bekezdéséhez kapcsolódóan javasoljuk, hogy a minisztérium ne egy, hanem legalább öt évig ne távolíthassa el az elektronikusan közzétett jogszabálytervezetet és tartalmi összefoglalót. Ezek a dokumentumok nem igényelnek olyan nagy tárhelyet, hogy indokolt lenne ilyen rövid határidő megszabása, az Országgyűlés honlapján valamennyi korábbi ciklusra vonatkozóan megtalálhatóak az adatok. Emellett a korábbi viták érvei és tapasztalatai segíthetik az új viták során az abban résztvevőket álláspontjuk minél pontosabb kialakításában, ezek a dokumentumok hasznos információforrást jelentenek minden érdeklődőnek.

A TASZ üdvözli, hogy a tervezet a 2003. évi törvényjavaslat vitája során az Alkotmány- és Igazságügyi Bizottság által elfogadott módosító javaslat szerint rendelkezik a paragrafus (1) bekezdése f, g, h, pontjaiban.

43. §

Pozitívnak tartjuk, hogy a tervezet jelen paragrafusának (4) bekezdésébe bekerült a 2003. évi törvényjavaslat vitája során az Alkotmány- és Igazságügyi Bizottság által már

elfogadott rendelkezés, azonban feleslegesnek tartjuk a paragrafus (5) bekezdését. Ezen véleményeknek az összefoglalóba is be kell kerülniük, és nem látunk rá indokot, hogy e szervezetek véleményét miért kellene egyenként is megismerhetővé tenni. Javaslatunk az, hogy valamennyi beérkezett vélemény önállóan is letölthető legyen a minisztérium honlapjáról, illetve az előkészítő készítsen összefoglalót, amit szintén le lehessen tölteni a honlapról. Ez a gyakorlat megfelel az Európai Bizottság egyes dokumentumokra érvényes, a beérkezett vélemények közzétételére vonatkozó minimumkövetelményeinek.

A paragrafus (3) bekezdése esetében azt javasoljuk, hogy a véleményezésre nyitva álló határidő legyen 30 nap, mert a 15 napos határidőt túl rövidnek tartjuk az érdemi javaslatok kidolgozásához.

44. §

Ez a paragrafus lehetővé tenné, hogy a miniszterelnök személyes döntésével eltérjen a korábban általunk üdvözölt egyes rendelkezésektől, amelyek a nyitott jogalkotást segítik elő. Mindezt ráadásul garanciák nélkül rendeli el a tervezet, anélkül, hogy az ilyen utasítás formáját megszabná. A paragrafusban megjelölt célok, melyek érdekében a miniszterelnök így dönthet igen nehezen definiálhatóak, így azt gondoljuk, hogy gyakorlatilag bármely jogszabály esetében úgy rendelkezhetne a miniszterelnök, hogy eltér a törvény említett rendelkezéseitől. Mindezt érdemi kontroll nélkül tehetné, anélkül, hogy döntésének megalapozottságát bárki vizsgálná. A tervezet e rendelkezése teljességgel a jogbiztonság ellen hat, mert semmilyen garanciát nem határoz meg, mely biztosítaná, hogy a jogalkotási eljárás szabályai csak ténylegesen indokolt esetben ne érvényesülhessenek. Ugyanezt az élethelyzetet szabályozza az Eitv. is, amely még általánosabban fogalmaz. Azt javasoljuk, hogy mind az Eitv.-ből, mind a tervezetből kerüljenek ki ezek a rendelkezések. Hasonlóan vélekedett az adatvédelmi biztos is, ahogyan a tervezethez készült ajánlásában megfogalmazta (ügyszám: 1221/J/2006-2).

47.§

A paragrafus esetében szükségesnek tartjuk tisztázni, hogy ki fogja finanszírozni a hatásvizsgálatot és az egyeztetést. Ennek költsége költségvetési tételként fog-e szerepelni, vagy az önkormányzatoknak és a Magyar Nemzeti Banknak a saját forrásaiból kell finanszíroznia.

48.

A tervezet ezen újítását pozitívnak tartjuk, fontos segítséget nyújt a tájékozódó állampolgároknak. Azonban nem értjük, hogy miért ebben a fejezetben állapították meg, véleményünk szerint a 42. § bekezdéseként, jogszabály-szerkesztési szempontból megfelelőbb helyen lehetne.

51.§

Előremutató rendelkezésnek tartjuk, hogy a tervezet az önkormányzati rendeletek tervezetének véleményezését is lehetővé teszi *bárki* számára. Véleményünk szerint ez esetben is, amennyiben létezik a rendeletnek koncepciója, arra is vonatkozzon a közzétételi kötelezettség, ahogyan a bevezető részben az egyéb jogszabályok esetében javasoltuk.

A véleményezésnél fontosnak tarjuk, hogy a tervezet jelölje meg azt a határidőt, amelyet az önkormányzat a véleményezésre biztosítani köteles. A tervezet az önkormányzat szervezeti és működési szabályzatára bízta, hogy milyen formában teszi közzé a rendelet tervezetét. Ezt nem tartjuk megfelelőnek, mert így lehetővé teszi a tervezet, hogy a véleményezés jogintézménye a nem megfelelő szabályok miatt kiüresedjen. Az általunk is ismert rossz gyakorlat miatt aggódunk, hogy amennyiben a szervezeti és működési szabályzat olyan helyet jelöl ki a közzétételre, amely el van dugva vagy nem megközelíthető, akkor a véleményezés nem képes ellátni funkcióját. Azt javasoljuk, hogy a jogalkotó a tervezet 5. § (2) és a 64. § (2) bekezdése megfelelő alkalmazásával szabályozza a rendelet tervezetének közzétételét.

52.§

Üdvözöljük a paragrafus (2) bekezdését, előremutatónak tartjuk a rendelkezést, mert azt szolgálja, hogy minden jogszabály visszavezethető legyen az Alkotmányig.

A (3) bekezdésből hiányoljuk a magasabb vagy azonos szintű jogszabállyal ellentétben álló jogszabályok hatályon kívül helyezéséről szóló rendelkezést. Ugyan a tervezet rendelkezik arról, hogy mely jogszabályt kell alkalmazni ellentmondás esetén (20, 21. §), azonban ez nem rendezi az ellentmondást, ehhez valamelyik jogszabály hatályon kívül helyezése is szükséges. Azt javasoljuk, hogy a szakminiszter a nem hatáskörébe tartozó jogszabályok ellentmondása esetén, a hatályon kívül helyezésre jogosult számára tegyen javaslatot az ellentmondás feloldásának módjára, a hatályon kívül helyezésre.

60.§

Azt javasoljuk, hogy a Magyar Közlöny szerkesztésének, kiadásának, terjesztésének, közzétételének felelőssége az igazságügy-miniszteré legyen. Véleményünk szerint felesleges ezeket a feladatokat két személy között megosztani, ez csak a felelősség kiüresítéséhez vezethet. Véleményünk szerint az igazságügy-miniszter feladatai közt való elhelyezése jobban megfelel az igazságügy-miniszter és a MeH vezetője közti feladatmegosztás logikájának.

60.-63.§

Ezen paragrafusok esetében is szükséges az Eitv.-vel való párhuzamos szabályozás megszüntetése a korábban már részletezett okokból.

Szükségesnek tartjuk, hogy a tervezet mondja ki, hogy a Magyar Közlöny nyomtatott és elektronikus változata legyen azonosan hiteles, hiszen a tervezet pontosan szabályozza az elektronikus változat biztonságát (61.§ (3)). Véleményünk szerint technikailag túlhaladott az a rendelkezése az Eitv.-nek, hogy ha a kihirdetett jogszabályoknak, illetve közzétett határozatoknak és statisztikai közleményeknek a Magyar Közlöny nyomtatott és az elektronikus közzétett változatában megjelent szövege eltér, a nyomtatott változatban szereplő szöveget kell hitelesnek tekinteni.

66.-67.§

A TASZ üdvözli az Önkormányzati Rendeletek Gyűjteményének létrehozását, véleményünk szerint ez nagyban megkönnyíti az állampolgárok tájékozódását, és növeli a jogszabályok megismerhetőségét. Megfelelőnek tartjuk az ezekben való keresés

szabályozását. Azonban indokolatlan szűkítésnek tartjuk, hogy a Jogszabályok Elektronikus Gyűjteményében csak a Magyar Közlönyben közzétett állami irányítás egyéb jogi eszközeit tennék elektronikusan közzé. A Magyar Közlönyben nem hozzák nyilvánosságra az utasításokat, míg véleményünk szerint az elektronikus gyűjteményben, természetesen a minősített adatokat tartalmazó utasítások kivételével, közzé kellene tenni ezeket, mert semmi nem indokolja az ellenkezőjét. Míg az állam átláthatósága valamennyi jogszabály és állami irányítás egyéb jogi eszközének nyilvánosságát megkívánja.

69.§

Pozitívnak tartjuk, hogy a jogszabályok, az alkotmánybírósági, a jogegységi, az országgyűlési, kormány-, valamint a miniszterelnöki határozatok, az utasítások és a statisztikai közlemény esetében megnevezi a tervezet a nyilvántartásba vétel felelősét. Előremutató rendelkezésnek tartjuk azt, hogy a tervezet a jogszabályok – kivéve az önkormányzati rendeleteket – esetében megnevezi a nyilvántartások elektronikus közzétételéért felelős személyt, az igazságügy-miniszter személyében.

A Legfelsőbb Bíróság jogegységi határozatai mellett véleményünk szerint az elvi bírósági határozatokat, jogegységi határozatokat, illetve az irányelveket, elvi döntéseket és a kollégiumi állásfoglalások közül azokat, amelyeket eltérő iránymutatást tartalmazó jogegységi határozat híján továbbra is alkalmaznak a bíróságok, szintén nyilvántartásba kellene venni.

Emellett megfelelőbbnek tartjuk a 2003. évi törvényjavaslatban szereplő megoldást, mert a tervezetben szereplő személyekkel szemben nem alkalmazhatóak közigazgatási szankciók, ez pedig könnyen a felelősség érvényesíthetlenségéhez vezethet.

A véleményt készítette Kapronczay Stefánia.